

ਰੀਵੀਜ਼ਨ AL ਅਪਰਾਧਿਕ

ਭੰਡਾਰੀ ਜੇ.

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, - ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, —ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1950 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1181

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1939), ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਅਤੇ 123 ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਕੀ ਕਿਸੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਨਿਯਮ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਤੇ 123 ਦੀ ਪਕਿਨ ਵੈਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਇੱਕ ਟਿਆਨਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਭਾਗ

Teja Singh

v.

ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟਰ \ emcle ਕਰੇਗਾ? ਜੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 01 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰਮਿਟ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਕਿਬੀਵ ਸੀਡੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ, ਅਰਥ ਜਾਂ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਲੀਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜੋ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। *

ਐਸ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਕਸਟੇਨਰ: ਜੰਗੀ, ਰੋਹਲਕ, ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਨੰਬਰ 49 ਉੱਪਰ 19 ਤੱਕ (ਧਾਰਾ 4ou oj hie ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ) ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਰਪੀ ਖੋਸਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਦਲਜੀਤ ਐਸ.ਐਚ.ਡਬਲਯੂ.ਐਚ., ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ

ਭੰਡਾਰੀ, ਜੇ. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ ਲਿਮਟਿਡ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੈਕਟਰੀ, ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੇ 2 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਲਾਰੀ ਡੀਐਲਐਚ 4501 'ਤੇ ਲਗਭਗ 11 ਮਣ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਭਾੜਾ ਚਾਰਜ ਸੀ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.17 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ 13-10-01 ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੋਹਤਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਡਰਾਈਵਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਾਹਨ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ੀ, ਡੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ (ਏ.ਡੀ.ਐਮ.) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ

ਰੋਹਤਕ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿੱਚ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲੀ ਜਮਾਤ, ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, % ^ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 20 ਦਸੰਬਰ 1949, ਧਾਰਾ- ਅਧੀਨ।

ਭੰਡਾਰੀ ਜੇ. ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.17 (ਉਪ-ਨਿਯਮ 4) ਦੇ ਨਾਲ 100 ਰੁਪਏ (ਇੱਕ ਸੌ) ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸੋਧ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:-

ਜਗਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਬਨਾਮ ਹੈਕਸ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ, 4 U.LR, 241 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ' ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦੰਡ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟਿਕਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਕੰਡਕਟਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਕਿ ਟਿਕਟਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਟਿਕਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ। ਇਹ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

Teja Singh

v.

ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਬੋਲੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੇਕਰ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਮਾਲਕ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਕੰਡਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟਿਕਟਾਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਨਿਯਮ 4.42 ਅਤੇ 4.43, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਜਿੱਠੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਾਹਨ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਛੋਟਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ - ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ ਲਿਮਿਟਡ, ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ, ਜੋ ਕਿ - ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਮਣ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਲਿਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 421123 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 100 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਰੋਹਤਕ ਦੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਮੋਟਰ ਗੱਡੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਖੇਤਰੀ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਕਾਉਂਟਰ ਹਸਤਾਖਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਐਕਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਕਿਸੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਨਾਮ ਰੋਕਸ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਇਕੱਲੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਕੰਡਕਟਰ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਿਟ, ਸਿਰਫ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣਾ ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਮੈਨੂੰ ਬੜੇ ਆਦਰ ਨਾਲ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਰਾਦੇ, ਅਰਥ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਾ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਦੇ *rm - ~ uie* ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ > ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣ ਦੇ

ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (ਨੌਵੀਂ ਮਿਸ਼ਨ, 1946, ਪੰਨਾ 267) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਉਹ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਲਈ ਦੰਡ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ *shictlv* ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁੰਜੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੈਰੀ-ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।, ਜਾਂ ਜਿਪਸੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਮਲਾਹ ਲਈ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਦੇ ਭਟਕਣ ਲਈ। ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ *ਪੱਖਪਾਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ*, ਇਸ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ; ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਇਸਦਾ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ”

ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ *ਮੈਕਕੁਏਡ ਬਨਾਮ ਬਾਰਨਸ (1)*, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ *bj^faw* ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ "ਬੋਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ" ਇੱਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਨਿਜੀ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਲਈ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਰਡ ਗੋਡਾਰਡ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਟਾਉਟ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ 'ਕਾਨੂੰਨ' ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਬੇਕਾਰ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰੀ ਬਾਈਡ (ਮ੍ਰਿਤਕ) (1948) 2 ਏਆਈਐਲ ਈਆਰ 995, '998 ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਆਫ਼ ਦ ਰੋਲਜ਼ ਨੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ:-

“ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬੋਲਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਂ ਆਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਠਾਲ ਗੁਣ ਦੇਣਾ

ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ: 'ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ'?

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਓਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ (ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 42 ਅਤੇ 123 ਦੇ ਸਾਥੇ ਪਾਠ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਬਕਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਡਰਾਈਵਰ ਜੋ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ। *ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਨਾਮ ਜੇਵਾ^ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1)* ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 123 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। *ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨਲਾਲ ਕੇਸ਼ੋਲਾਲ ਵਿਆਸ, (2)* ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 (1) ਸਿਰਫ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 123 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਣ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਾਂਗਾ।

(1) ਆਰ ਫੁੱਟ, 1941 ਮੈਡ. 845, ^

<2) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1944 Na^ .Kt

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ